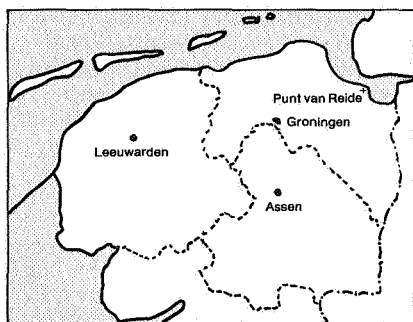
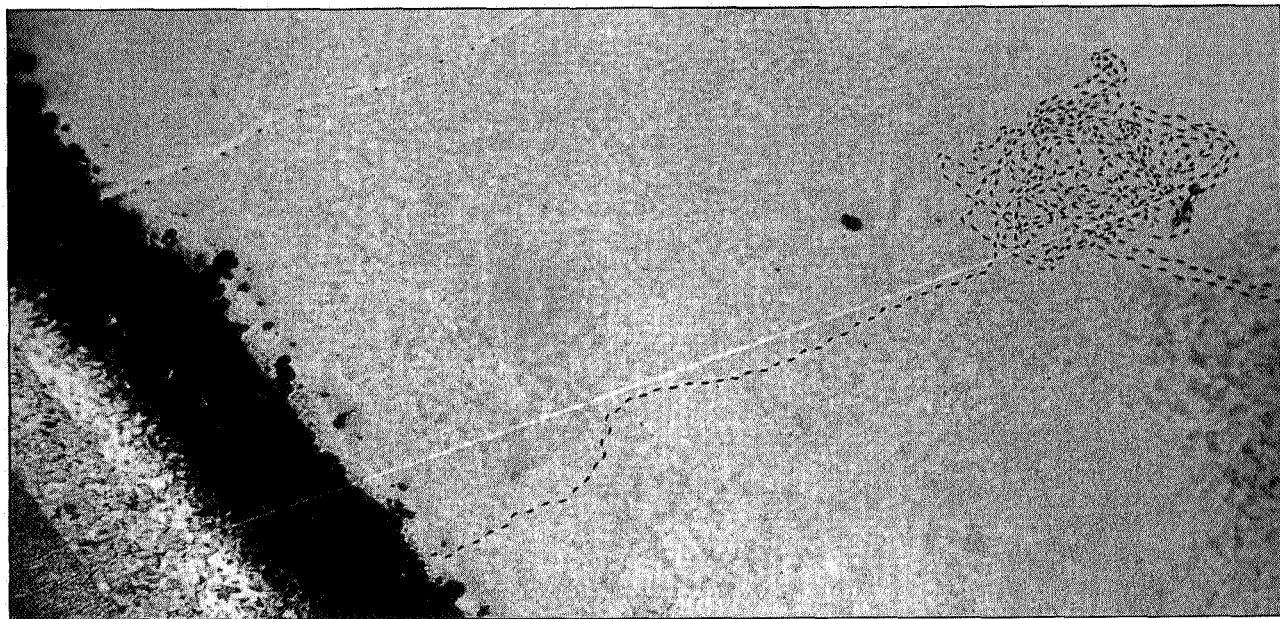

VLIEGERFOTO WAD BIJ DE PUNT VAN REIDE

Franciscus Colijn en Marion Rademaker

Om stelling 4 (Tijdens het bemonsteren van een slikkig wad vindt een duidelijke verstoring plaats, waarvan de invloed op de aan-

wezige organismen moeilijk in te schatten is) bij zijn proefschrift extra kracht bij te zetten werd door de eerste auteur bovenstaande foto gebruikt en als omslag op zijn proefschrift afgedrukt.

Linksonder zien we achtereenvolgens de balsaltglooiing van de zeedijk, grote keien ingebed in cement en een nagenoeg zwarte zone, waarin grotere zeevieren een dicht vegetatiedek vormen. Op het kale wad loopt een menselijk spoor naar een denkbeeldige monsterplaats, gemarkeerd door talloze voetstappen. Bij een echte bemonstering van het wad wordt het wadoppervlak meestal nog veel sterker omgeploegd. De dikke zwarte plek is een grote veenkluif die we in

de Dollard frekwent aantreffen. Linksboven in beeld zien we het zeer beschaafde spoor van een wadslee (kraite) en zijn berijder. De onregelmatige wadstructuur, weerspiegeld in de verschillende grijs tinten, wordt veroorzaakt door geringe hoogteverschillen, die weer voor een deel te wijten is aan allerhande biologische activiteiten.

De witte lijn dwars door het beeld is de draad waarmee de camera omhoog getrokken wordt.

De foto werd gemaakt op 26 september 1983 in de ochtenduren vanaf ongeveer 50 meter hoogte, vanaf de dijk bij het gehucht Fiemel, direct westelijk van de punt van Reide.